

der heller ikke af statsforskrækkelse. Hvis en opgave bedst løses på statsligt niveau, så løser vi den naturligvis på statsligt niveau. Og lige præcis i forbindelse med nogle af de opgaver, vi har diskuteret i sammenhæng med afskaffelsen af amterne, har vi fundet, at statsløsningen faktisk kunne være den bedste og den ideelle, og den er så også valgt i en række tilfælde.

Så vil jeg sige, at det ikke kun er personer, der kommer på hospitalet, der har behov for specialiseret behandling. Det gælder naturligvis også en række handicapgrupper. Det skal vi også sørge for at der bliver mulighed for, og det vil den nye struktur også kunne byde på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Tak for svaret og imødekommelsen af, at det er en stor konservativ dag i dag. Jeg synes, at det, uanset politiske forskelle, også skal anerkendes, når ens modstander står med en sådan sejr. Men nok om det.

Jeg vil så bare spørge, om hr. Knud Erik Kirkegaard slet ikke ser noget problem i det, når vi bevæger os væk fra amter, der har haft et befolkningsunderlag på 200.000-300.000 eller flere, hvilket betyder, at den handicappede, som har et relativt sjældent handicap, et døvblindt barn, et autistisk barn, og som var sikret både tilbud og ordentlig behandling i en enhed, der var stor nok til at dække det, nu skal ud og have tilbud i en enhed, der er så lille, at sådan et menneske måske møder en gang om året eller hvert andet år. Hvordan tror hr. Knud Erik Kirkegaard, at den faglige sikkerhed vil forløbe i forhold til de små handicapgrupper? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Når man står med så stram en økonomi, som regeringen har dikteret over for kommunerne, og de her handicappede skal ud og konkurrere med de stærke grupper, ældreområdet og børneområdet, om ressourcer, hvem tror hr. Knud Erik Kirkegaard så taber i det spil?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg må sige til hr. Villy Søvnal, at enhver dag er en stor dag for Det Konservative Folkeparti, så det er ikke noget usædvanligt i dag, selv om jeg er meget begejstret for regeringens oplæg.

Så bevæger hr. Villy Søvnal sig ind på en ganske bestemt handicapgruppe, nemlig autisterne. Der er nogle stykker af dem i det danske

samfund. Det er ikke den handicapgruppe, der fylder mest, og derfor er det naturligvis en handicapgruppe, hvor man er nødt til at foretage et valg. Det er også sådan i øjeblikket, at man har institutioner, som kan afhjælpe de problemer, som autisterne står over for, og jeg forestiller mig ganske afgjort, at de institutioner vil kunne fortsætte også under de nuværende vilkår.

I øvrigt er det min opfattelse, at nok er der handicapgrupper, der har behov for den meget specialiserede institution, men der er også handicappede, der i dag bliver anbragt på institutioner langt fra hjemmet, hvor man i realiteten i det nære miljø kunne lave en samlet set bedre løsning.

Økonomien er stram. Det er den nu, det vil den være fremover, og jeg mener ikke, der vil være noget, der på nogen måde er specielt betænkeligt med den struktur, som regeringen lægger frem.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har jeg stillet et par spørgsmål et par gange i løbet af dagen, og jeg ved jo, at hr. Knud Erik Kirkegaard har siddet og lyttet.

Jeg vil derfor gerne høre: Har De Konservative et bud på, hvordan man skal løse problemerne for de psykisk syge, der er i et opsøgende psykoseteam, hvor det afgørende er, at der er et samarbejde med den sociale del?

H:S kunne kun gennemføre opsøgende psykoseteam under forudsætning af, at man formelt fik overdraget det sociale område. Er det hr. Knud Erik Kirkegaards opfattelse, at de opsøgende psykoseteam kan fortsætte? Eller bliver vi nødt til at sige: Det var det forsøg, det var bare ærgerligt, at der var nogle, der ville noget andet?

Hvordan har hr. Knud Erik Kirkegaard tænkt sig, at det kan lade sig gøre at fastholde en udvikling af psykiatrien, således at man også kan have forsøg med opsøgende psykoseteam?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg har jo lyttet til fru Anne Baastrups tidligere indlæg. En ting står fuldstændig klart: Vi skal tage hånd om de psykisk syge. Det skal vi nu under det nuværende system, og det skal vi også under det fremtidige system.

Kl. 15.05

Det er naturligvis sådan, at selve behandlingen af de psykisk syge jo er en hospitalsopgave,